Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

να δαράξη η σοδαρία σαν ανθρωπος στη φύση τ' λαλεμένη, σε κιρο οσο ήτε δοση ανθρωπη
οσ' δεν ήμπορι νο σο· παθενας ν' ασχολη η σοδαρία τ' οσο φίλαι το σαεξομα τ· ολοτρόπα:
δος η σορια τ, κάζο η κοθησις μν.
Πολύ σε θελ' ασοξινα να σε γραφο, μον' αναγγαρομα αστο βλεις μν να σπουδασο, κε να σε
σαεκαπαξεσο μονοχα να μ' αγαστις, κε να μν γραψις.
ο φιλος σε βιβλιάς. 1815: ις 15: αιθεμβριν· αστο λάρσα.

Προς τον Γεώργιον Καλαφατ.

Κόρδο.

Φιλε!

,, Εθηκαβασα ενα γραμα σε σρος τον κυρ Χρυσόβολο Κωνόμν Ζαγορίσιο, κι εκαβαλαβα, σος
ηχει καλον αγγελο, οταν το εγραφα, αφορμις οσ' σε το κσαγορεβα ο αληθινος σε κρδ.
ενοξιμαφενα σοφι, οσ' ηθελησις να μι σοχαξις φρενο, να βρεχο σα Ζωφιμενα· μια φορα
αναγγαξενα να το σαβο, η δεφτερι μ' εγγηβοσι η καλη μν ηνχι· Οχ γεμενα σρεν ηβο ακο:
μι την αλογη μεταφησικη ασοκρισι τ μιχηλάκη· σοσο θε γελασο, οταν η καλοσυνη
σε θελα λαβι κιρο να μν σιξι κι το αντιγραφο! Δεν ηταν γραφτο μν ος τορα να γνωρισο
το κσοκιμβο αφτ τ ηθικν σεαιρι τ μαραδόνα· ποος ασοταιο καμια βορα η χαρι.
Η μιτερα μν οσοο μ' ηχε καμι ν' ασανιβσο στν σαιρηδα μν εβο κι δυο χρονις σεοιηκεα
τον Ηβουλκα της Κρήτης, σοτι σκροτιφο εφιηχηστον ορος ασο εκινον τον σεμο, εσυνδι
κι ηχε φυγι ασο την Κρήτη σαιρηδα τ, οχι ασο η εφονεφι τον γιοτ τ (δεν ηταν σ' ηλι:
κια σανδρας ακομα), μα ασο ορεξη τ να ταξιδεψι στν Ιταλία, οχι για να ριξι τα
δικμενα κανενν Σάχεντ, μα για να σπουδαξι. Δεν καβαιρενο το μεγαλο ζηλον, οσ
εχει μερικι για τα ονοματα τον σροζονον τ· δεν ηθελα ομος να σοχαξομι, σος ο Πλάτων
ηταν μεγαλος φιλοσοφος, γιατι τον ηξεραν Πλάτονα, κι οχι Μόσα· ή να θαρομι σος ο Δε:
μοσθένης ηταν μεγας σεαιτορας, γιατι τον ηξεραν Δημοσθένη, κι οχι Τραιανάφιλον· Ιδε
σεαγμα σον κιρο τ· μν ρωτις σος τα ονοματα τον Δημοκρατικον Αθηνέον δεν ηταν τα
ονοματα τον προηνον χρονον· Το ονομα δεν κανει το σραγμα· Ζηχορισι τα ασυνηθισα ονομα:
τα σ' αφινα τ χαν, ενε σαν τ' ασυνηθισα φορεμενα σα μαλια· σοσο θελα μας κσαρεβο:
φενιαν να ηθελι το Σοκράτη να σκρσαι ξυλοχηδος μεσα στ λατσι, κι μ' ενα σα:
νοφορι σαν τον αρασιδον, κι ν' αντεσομι για σροτι φορα, σος τον λεν Σοκράτη! εγο
δεν σιγεβο να μιν κλεγαμαν εφίης, σος αφτος ηταν κανας Ηλιαστι δημοκρατης, κι
να μιν ζεκαρδιφοριαζαν ασο τα γελια!
μιν αφινις το σιδι τ να μαθι σολα γραμματα, ηλεγε η μιτερα Δάφνο η γιαγιοσαλης κυ:
ρα Σμαράγδο, γιατι ος το κιρο θελα το χαος, ο θεος να τ φιλαξι κι τη γνωσι τ! αμ
δεν ηξερι το βασίλι της κυρας Σμαράγδος, οσ δεν ενι σα μεβρα τ; διαβασι, διαβασι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ